

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.103/2014
privind soluționarea contestației formulate de
SN .X. SA din .X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907327/09.08.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice .X., prin adresa nr. .X./2013, cu privire la contestația formulată de **SN .X. SA**, având sediul social în .X., Splaiul .X. nr. .X., cod unic de înregistrare RO .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J.X..

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./2013 și are ca obiect suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X.lei**,
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**,
- vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**,
- penalități de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**.

De asemenea, societatea contestă și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. în ceea ce privește impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2002 – 31.12.2006.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr..X./2013 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./2013, respectiv **.X./2013**, potrivit mențiunii olografe a reprezentantului societății, de pe actele administrative fiscale contestate mai sus menționate, și de data depunerii contestației la Administrația Finanțelor Publice .X., respectiv **.X./2013**, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **SN .X. SA din .X..**

I. Prin contestația formulată, **SN .X. SA** contestă “suma de .X. lei care face parte din Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr..X./2013 în ceea ce privește impozitul pe profit aferent perioadei controlate 01.01.2002-31.12.2006” și sumele stabilite prin Decizia de impunere nr..X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X..

SN .X. SA precizează că în perioada 16.03.2009 -14.03.2013, a fost în procedura de insolvență.

De asemenea, contestatara menționează că urmare inspecției fiscale efectuată atât la societate cât și la sucursalele societății (ex: Procesul verbal nr..X./2007 și Raportul de inspecție fiscală nr..X./2007 încheiate la Sucursala .X. din .X., Procesul verbal nr..X./2009 încheiat la SN .X. SA din .X. și Raportul de inspecție fiscală .X./2013 încheiat de Administrația Finanțelor Publice .X.) prin titlul de creanță contestat au fost stabilite obligații suplimentare ulterior ieșirii din procedura de insolvență, pentru perioada anterioară intrării în insolvență, (01.01.2002-31.12.2006), și au fost calculate accesorii pentru perioada 25.02.2002 – 21.05.2013, respectiv pentru perioada anterioară insolvenței, pentru perioada insolvenței și ulterior acesteia.

Totodată, contestatara precizează că Administrația Finanțelor Publice .X. s-a înscris la masa credală cu debitele existente în fișa pe plătitor la data intrării în insolvență, respectiv cu suma totală de .X. lei, (din care taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei), sumă care a fost achitată integral în 4 rate egale a câte .X. lei.

SN .X. SA menționează că Legea insolvenței nr.85/2006 este o lege specială care completează Codul de procedură fiscală, pentru cazurile ce fac obiectul procedurii insolvenței iar perioada insolvenței nu suspendă acțiunile de inspecție fiscală, așa cum rezultă din art.40 coroborat cu art.36 din actul normativ mai sus menționat, care enumeră exhaustiv acțiunile ce se suspendă de drept și asupra cărora nu curge dreptul de prescripție.

Mai mult, societatea consideră că organele de inspecție fiscală au avut la dispoziție o perioadă suficientă pentru a finaliza raportul de inspecție fiscală chiar dacă SN .X. SA a înaintat adrese de suspendare a controlului.

Față de cele mai sus precizate, SN .X. SA susține că Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013 nu mai putea avea ca obiect perioada 01.01.2002-31.12.2006 și, totodată, nu mai puteau fi invocate Ordinul de serviciu nr..X./2007 (care nu acoperea perioada 2007-2009) și avizul de inspecție fiscală nr..X./2007.

În temeiul art.26, art.40 și art.41 alin.(1), alin.(3) și alin.(4) din Legea insolvenței nr.85/2006, art.115 alin.(3), art.122 alin.(1), art.177 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, societatea contestă în întregime actele administrative fiscale emise de Administrația Finanțelor Publice .X., „atât în ceea ce privește obiectul, cât și rezultatele acestora”, considerând debitele stabilite suplimentar și accesoriile aferente acestora ca fiind nedatorate.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. .X./2013, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X., în baza căruia au fost emise Decizia de impunere nr. .X./2013 și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./2013, au fost constatate următoarele:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2002-31.12.2006

SN .X. SA a fost înștiințată cu privire la începerea inspecției fiscale prin Avizul de inspecție fiscală nr..X./2007 iar acțiunea de inspecție fiscală a fost înregistrată în registrul unic de control al societății în data de 18.06.2007.

Inspecția fiscală a fost suspendată astfel:

- 15.08.2007-18.09.2007, în baza adresei nr..X. din .X./2007 și a referatului nr..X./X./2007, conform art.2 din OPANAF nr..X./2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale;

- 25.10.2007-02.03.2008, în baza adresei nr..X./2007 și a referatului nr..X./2007, conform art.2 din OPANAF nr.708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale;

- 26.03.2008-10.02.2013, în baza adresei de suspendare nr..X./2008, a referatului nr..X./2008 și adresei de reluare nr..X./2013;

- 12.02.2013-08.05.2013, în baza adresei de suspendare nr..X./2013, a referatului nr..X./2013 și adresei de reluare nr..X./2013.

În perioada 16.03.2009 – 14.03.2013, SN .X. SA s-a aflat în procedura de reorganizare judiciară, conform Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

Prin Sentința comercială nr..X./2009 pronunțată de Tribunalul .X. Secția a VII –a Comercială, dosar nr..X./2009 a fost deschisă procedura prevăzută de Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, împotriva SN .X. SA, numindu-se ca administrator judiciar .X.SPRL.

Prin Decizia civilă nr..X./2013 emisă de Secția a VI-a Civilă a Curții de Apel .X. a fost încheiată procedura insolvenței, conform art.132 alin.(1) teza 1 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

În perioada supusă inspecției fiscale SN .X. SA a funcționat cu 8 sucursale, respectiv: Sucursala .X., Sucursala .X., Sucursala .X., Sucursala .X., Sucursala .X., Sucursala .X., Sucursala .X. și Sucursala .X..

Pentru finalizarea inspecției fiscale generale au fost transmise adrese de verificare la organele teritoriale competente.

Au fost primite actele administrative fiscale și procesele verbale încheiate la Sucursalele SN .X. SA din țară, de la direcțiile județene ale administrațiilor finanțelor publice din țară cu excepția Administrației Finanțelor Publice .X., pentru Sucursala .X..

Pentru finalizarea inspecției fiscale s-au efectuat demersuri repetate pentru a intra în posesia actului administrativ fiscal privind impozitul pe venitul din salarii și a procesului verbal pentru celelalte impozite și taxe, potrivit competențelor sale la Administrația Finanțelor Publice .X. și s-au transmis următoarele adrese: nr. .X./2007, nr. .X./2007, nr. .X./2007, nr. .X./2007, nr. .X./2007, nr. .X./2009, nr. .X./2009, nr. .X./2009, nr. .X./2009, nr. .X./2009, nr. .X./2013 și nr. .X./2013.

Prin adresa nr. .X./2013 înregistrată la Administrația Finanțelor Publice .X.sub nr. .X./2013, Direcția Generală a Finanțelor Publice a

județului .X. a comunicat faptul că este în imposibilitatea de a efectua control fiscale întrucât Sucursala .X. și-a mutat sediul social din anul 2007 iar din data de .X. a fost radiată.

În ceea ce privește vărsămintele de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, organele de inspecție fiscală au constatat că SN .X. SA nu a constituit în perioada supusă verificării, contribuția suplimentară la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap conform prevederilor art.42 și art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, respectiv pct.41 și pct.42 din Legea nr.519/2002 pentru aprobarea Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecție specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că potrivit prevederilor art.42 și art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, SN .X. SA avea obligația de a angaja persoane cu handicap în proporție de cel puțin 4% din numărul total de angajați, întrucât în perioada 2002-2003 a avut peste .X. angajați iar în perioada 2004 -2006 a avut peste .X. de salariați.

Ca urmare, în timpul inspecției fiscale, s-a procedat la calcularea numărului total de persoane cu handicap ce trebuiau angajate precum și contribuția suplimentară la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a solicitat angajarea persoanelor cu handicap la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Urmare inspecției fiscale s-a stabilit o contribuție suplimentară la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap în sumă de .X. lei calculată prin înmulțirea numărului de persoane cu handicap pe care societatea avea obligația să-l angajeze cu salariul minim pe economie aferent fiecărei perioade supuse verificării.

Pentru neachitarea în termenul legal a contribuției suplimentare la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi /majorări de întârziere în sumă totală de .X. lei și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, în conformitate cu prevederile art.12 și art.14 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, până la data de 31.12.2003 și prevederile art.115 alin.(1), art.116 și art.121 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat că, urmare verificărilor efectuate de organele competente teritoriale la sucursalele deținute de către SN .X. SA în țară, au rezultat diferențe privind TVA colectată de către sucursale.

Astfel, prin Procesul verbal nr. .X./2007 întocmit de către organe de control din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. s-a stabilit, în temeiul art.3 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și art.128 alin.(4) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării, o TVA colectată suplimentar în sumă de .X. lei aferentă minusurilor de inventar neimputabile.

Totodată, urmare inspecției fiscale parțiale, organele de inspecție fiscală au constatat că SN .X. SA -.X. a înregistrat cheltuieli cu chirie spațiu pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei de la SC .X.SA (contract de închiriere nr. .X./1991), SC .X. SRL (contract de închiriere nr. .X./1991), SC .X. SA (contract de închiriere nr. .X./2005 valabil până la 31.12.2007 și contract de închiriere nr. .X./2005 cu valabilitate 3 ani).

Societatea nu a prezentat la solicitarea organelor de inspecție fiscală copia notificărilor privind taxarea acestor operațiuni, depuse de prestatori conform prevederilor art.141 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au transmis adrese la organele fiscale teritoriale, unde SN .X. SA deține spații închiriate, pentru a confirma dacă societățile respective au depus notificări privind operațiunea de taxare a operațiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art.9 alin.(2) lit.o) din Legea nr.345/2002 privind Codul fiscal, cu valabilitate până la data de 31.12.2003, respectiv art.141 alin.(2) lit.k din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

-adresele nr. .X./2007, nr. .X./2007 către Direcția Generală .X.pentru Regia Autonomă – .X. pentru spațiul închiriat în Spl. .X. nr. .X., et.X. și spațiul – depozit din .X., sector 1, Șoseaua .X. – .X

-adresele nr..X./2007, nr..X./2007 către Administrația Finanțelor Publice .X. pentru SC .X. SA pentru spațiul închiriat în .X. nr..X., sector .X..

-adresa nr..X./2007 către Administrația Finanțelor Publice .X. pentru SC .X. SA pentru spațiul închiriat în Strada .X. nr..X., sector .X..

Prin adresele nr..X./2007 (emisă de Administrația Finanțelor Publice .X.), nr..X./2007 (emisă de Administrația Finanțelor Publice .X.) și nr..X./2007 (emisă de Direcția Generală .X.), organele fiscale teritoriale nu au confirmat depunerea notificărilor de către furnizorii de servicii.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate precum și prevederile pct.44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei .

De asemenea, în urma verificărilor efectuate de către organele teritoriale la sucursalele deținute de către SN .X. SA nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Astfel, prin Procesul verbal încheiat la data de 04.07.2007 de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X., nu s-a acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei întrucât s-a constatat fie că pe facturile primite de la furnizori este înscris codul de înregistrare fiscală al sucursalei pentru impozitul de venit, respectiv CIF .X., lipsind codul de înregistrare fiscală al SN .X. SA - RO.X., fie lipsa datelor privind adresa cumpărătorului sau datele privind adresa sunt eronate, fie lipsa denumirii produselor sau a serviciilor facturate. Totodată, s-a constatat că bonurile fiscale privind achizițiile de combustibil auto, nu sunt completate cu datele prevăzute de legislația în vigoare.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate, pentru perioada 01.01.2002-31.05.2002, prevederile art.19 A, art.25 B lit.b) din OUG nr.17/2000, pct.10.6 lit.g) și 10.12 lit.b) din HG nr.401/2000 privind Normele de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.17/2000, art.7, anexa 1B din HG nr.831/1997, pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991 aprobat prin HG nr.704/1993, pentru perioada 01.06.2002-31.12.2003, prevederile art.24 alin.(1), art.29 B lit.a) și lit.b) din Legea nr.345/2002, art.62 și art.67 din Normele de aplicare a Legii nr.345/2002 aprobate prin HG nr.598/2002 iar pentru perioada 01.01.2004-31.05.2007, prevederile art. 145 alin.8 și alin.9, art.155 alin.8 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv art.146 alin.1 și alin.2 și art.155 alin.5 conform Legii nr.343/2006, pct. 51 alin.2 din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, norme aprobate prin HG nr.44/2004 și modificate prin HG nr.1861/2006.

Prin Procesul verbal nr..X./2007 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., nu s-a acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei întrucât a fost dedusă în mod nejustificat taxa pe valoarea adăugată înscrisă pe bonurile emise de case de marcat electronice, aferentă achiziției de bunuri altele decât cele de carburanți, societatea încălcând prevederile art.24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe

valoarea adăugată și ale art.62 alin.(1) din HG nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În timpul controlului s-a diminuat TVA deductibilă cu sumele mai sus menționate, constatate la Sucursalele .X. și .X..

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada verificată, SN .X. SA a înregistrat atât operațiuni cu drept de deducere cât și operațiuni scutite fără drept de deducere, astfel că SN .X. SA este plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru care dreptul de deducere se determină potrivit prevederilor art.23 din Legea nr.345/2002 coroborat cu prevederile art.61 din HG nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002, respectiv art.147 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a determinat taxa pe valoarea adăugată în baza prevederilor legale mai sus menționate precum și faptul că societatea nu deține evidențe separate pentru bunurile și serviciile achiziționate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, respectiv operațiuni care nu dau drept de deducere.

Având în vedere prevederile art.61 din HG nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.147 alin.(5) din Codul fiscal, potrivit cărora în situația în care nu se cunoaște destinația utilizării bunurilor și serviciilor achiziționate, taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rată, în temeiul art.61 alin.(4) din HG nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.147 alin.(7) din Codul fiscal, în timpul controlului s-a calculat pro-rata .

Totodată, având în vedere și prevederile art.147 alin.(8) și alin.(10) din Legea nr.571/2003, în timpul inspecției fiscale s-au stabilit diferențe din aplicarea pro-ratei la taxa pe valoarea adăugată deductibilă conform control, în sumă de .X. lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă totală de .X. lei pentru care au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./2013, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./2013 nu a fost emisă de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./2013 s-a dispus nemodificarea bazei de impunere a impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2002 – 31.12.2006.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.(...)”

coroborat cu prevederile art. 206 alin. (2) din același act normativ:

“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal”.

Potrivit art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data înregistrării contestației:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală soluționează contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor administrative mai sus menționate, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.

Totodată, potrivit art.88 lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

b) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”,

iar potrivit art.109 alin.(3) lit.b) din același act normativ:

„Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.”

De asemenea, potrivit prevederilor art.2 și art.3 din OMFP nr.1267/2006 pentru aprobarea formularului "*Decizie privind nemodificarea bazei de impunere*", cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 2

Competența de a emite formularul "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere" revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.

ART. 3

Formularul "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere" se completează conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2."

Conform prevederilor stipulate la lit.a și b din Anexa 2 Instrucțiuni de completare a formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere" la OMFP nr.1267/2006, cu modificările și completările ulterioare:

" a) Formularul "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale pentru comunicarea rezultatelor inspecțiilor fiscale, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

b) Formularul "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere" se va completa la finalizarea unei inspecții fiscale generale sau parțiale și va cuprinde obligațiile fiscale pentru care s-a stabilit că baza de impunere nu se modifică, iar creanța fiscală a fost corect determinată. "

Așadar, în conformitate cu aceste prevederi legale, în situația în care nu se constată diferențe de obligații fiscale, respectiv se constată că obligațiile bugetare care au făcut obiectul inspecției fiscale au fost corect determinate, se emite în baza raportului de inspecție fiscală, decizie privind nemodificarea bazei de impunere, act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere.

Din coroborarea prevederilor legale invocate precum și pentru faptul că Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./2013 nu este un act administrativ fiscal emis de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența structurii specializate cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., potrivit art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, pentru capatul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./2013, dosarul contestației formulată de SN .X. SA va fi transmis Administrației Finanțelor Publice .X. în calitate de organ emitent, în vederea înaintării spre competență soluționare structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X..

2. În ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând :

- **taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,**
- **dobânzi/majorări în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată,**
- **penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată,**
- **vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,**
- **dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,**
- **penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,**

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SN .X. SA datorează sumele mai sus menționate, în condițiile în care pentru perioada ianuarie – aprilie 2002, dreptul organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale s-a prescris.

În fapt, prin avizul de inspecție fiscală nr..X./2007, anexat în copie la dosarul cauzei, SN .X. SA a fost înștiințată cu privire la începerea inspecției fiscale având ca obiect verificarea taxei pe valoarea adăugată și a contribuției suplimentare la fondul de solidaritate pentru persoane cu handicap de la persoanele juridice privind perioada 01.01.2002-31.12.2006 iar acțiunea de inspecție fiscală a fost înregistrată în registrul unic de control al societății în data de 18.06.2007.

În perioada 16.03.2009 – 14.03.2013, SN .X. SA s-a aflat în procedură de reorganizare judiciară, conform Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

Prin Decizia civilă nr..X./2013 emisă de Secția a VI-a Civilă a Curții de Apel .X. a fost încheiată procedura insolvenței, conform art.132 alin.(1) teza 1 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

La data de 24.05.2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X. au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr..X., în urma căruia a fost emisă Decizia de impunere nr..X./2013, prin care s-a stabilit în sarcina SN .X. SA, pentru perioada 01.01.2002-31.12.2006, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei.

Prin contestație societatea invocă faptul că Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013 nu mai putea avea ca obiect perioada 01.01.2002-

31.12.2006 întrucât „*perioada insolvenței nu suspendă acțiunile de inspecție fiscală, așa cum rezultă din art.40 coroborat cu art.36 din Legea nr.85/2006, care enumeră exhaustiv acțiunile ce se suspendă de drept și asupra cărora nu curge termenul de prescripție*” .

În drept, art.91 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.”

Potrivit acestor prevederi legale dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

În ceea ce privește calculul termenelor, art.231 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată stipulează:

“Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Aceste dispoziții legale sunt dispoziții cu caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare și pentru care legiuitorul a statuat ca rămân supuse legilor vechi, ca excepție expresă de la principiul neretroactivității.

Potrivit acestor dispoziții legale, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul organului fiscal la acțiune, în acest sens fiind și considerentele Deciziei nr.V din 15 ianuarie 2007 pronunțată de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casatie și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.732/30.10.2007, unde se precizează : ***“ Din moment ce,[...], organele fiscale pot efectua controale pe o perioadă de 5 ani anteriori, adică și pentru raporturi juridice de drept fiscale născute înainte de intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2004, a Codului fiscal, este evident că stabilirea diferențelor de impozit sau a altor obligații fiscale datorate de operatorii economici trebuie efectuată în baza reglementărilor existente în momentul nașterii raportului juridic de drept fiscal, chiar dacă acțiunea de control se desfășoară în perioada în care sunt în vigoare dispozițiile Codului fiscal.***

Sub acest aspect este de observat că dispozițiile Codului fiscal, intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, pot opera numai pentru viitor, toate actele supuse controlului ce se efectuează de către organele fiscale, în vederea examinării legalității deducerilor de taxă pe valoarea adăugată neputând fi astfel analizate, în conformitate cu

principiul tempus regit actum, decât potrivit normelor legale aplicabile în momentul nașterii fiecărui raport juridic.”

Se reține faptul că în aplicarea art.231 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost emisă Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr.2/2008 aprobată prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1754/17.12.2008, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.864 din 22.12.2008, care la pct.1 precizează : “ *Termenele în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă. Întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs.*”

Având în vedere prevederile legale menționate, norma legală în vigoare la data la care a început sa curgă prescripția extinctivă pentru creanțele fiscale născute anterior datei de 01.01.2004 este Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările ulterioare, care la art. 21 precizează:

“ *Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenției și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:*

a) *în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;*

b) *în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;*

c) *în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege.”*

Se reține ca potrivit prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările ulterioare, termenul de prescripție a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada verificata este de 5 ani de la

data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectiva.

Potrivit art.25 lit.C, pct.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată :

“ Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:[...]

C. Cu privire la evidența operațiunilor:

b) să întocmească și să depună lunar la organul fiscal, până la data de 25 a lunii următoare, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor;”.

De asemenea, potrivit anexei nr.2 din OMFP nr. 1491/ 2001 pentru aprobarea modelului și conținutului Declarației privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prevăzute la art. I - VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, pct.2, în vigoare în perioada 01.01.2002-07.02.2002 :

„ 2. Formularul se completează și se depune la organul fiscal în evidența căruia este înregistrat plătitorul, astfel:

- lunar, până la data de 25 a lunii următoare lunii la care se referă, pentru obligațiile de plată reprezentând:

[...]

- sumele datorate conform art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2000;”

iar potrivit OMFP nr. 179 /2002 privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr.1.313/1999 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor de declarare a obligațiilor de plată la bugetul de stat ANEXA 2 – “ INSTRUCȚIUNI de completare a formularului "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat", în vigoare începând cu data de 08.02.2002:

„1. Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat se completează și se depune de plătitorii de impozite și taxe cărora, potrivit legislației în vigoare, le revin obligațiile de plată la bugetul de stat cuprinse în această declarație.

Declarația se completează și se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul plătitorului sau la care acesta este luat în evidență fiscală, după caz, astfel:

- lunar, până la data de 25 a lunii următoare lunii la care se referă, pentru obligațiile de plată reprezentând:

[...]

- *sumele datorate conform art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare;*”

În raport de prevederile legale mai sus menționate, se reține că termenul de depunere a decontului de taxă pe valoarea adăugată, respectiv a declarației privind sumele datorate conform art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap era data de 25 a lunii următoare.

Prin urmare, **termenul de prescripție începe să curgă** pentru taxa pe valoarea adăugată aferenta lunii ianuarie 2002 și pentru sumele datorate conform art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, pentru luna ianuarie 2002, de la 26 februarie 2002 și **se sfârșește** în 5 ani de la data expirării termenului de depunere a declarației, respectiv la data de 26 februarie 2007, conform art.21 din Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările ulterioare, în condițiile în care nu intervin cauze de întrerupere și suspendare a termenului de prescripție.

În ceea ce privește cauzele de întrerupere și suspendare a termenului de prescripție care a început să curgă sub imperiul legii vechi și se calculează potrivit normelor în vigoare la acea dată, potrivit Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr.2/2008, se reține că întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție, “*se supun/supune normelor în vigoare la data cand acestea s-au produs*” astfel încât cauzele de întrerupere și/sau suspendare pot fi atât cele prevăzute de legea veche, cât și cele prevăzute de noua lege, în raport de data la care acestea se produc.

Având în vedere perioada verificată pentru taxa pe valoarea adăugată și vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, 01.01.2002-31.12.2006, rezultă că întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se analizează în funcție de normele legale în vigoare la data producerii întreruperii și /sau suspendării termenului de prescripție, respectiv Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu aplicabilitate pentru perioada 01.01.2002-31.12.2003 cât și Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate pentru perioada 01.01.2004-31.12.2006.

Din cuprinsul raportului de inspectie fiscala nr..X./2013, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, rezultă că inspectia fiscală a început la data de **18.06.2007**, dată la care acțiunea de inspectie fiscală a fost înregistrată în registrul unic de control al societății, conform art.103 alin.(7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă începând cu data de 01.01.2007, care stipulează că „[...] *Începerea inspectiei fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control*” iar termenul de prescripție pentru taxa pe valoarea adăugată și vărsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap aferente lunilor ianuarie 2002, februarie 2002, martie 2002 și aprilie 2002, curge astfel:

- pentru taxa pe valoarea adaugata și vărsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap aferente lunii ianuarie 2002, începe la **26 februarie 2002 și se sfârșește la data de 26 februarie 2007**,

-pentru taxa pe valoarea adaugata și vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap aferente lunii februarie 2002, începe la **26 martie 2002 și se sfârșește la data de 26 martie 2007**,

-pentru taxa pe valoarea adaugata și vărsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap aferente lunilor martie 2002, începe la **26 aprilie 2002 și se sfârșește la data de 26 aprilie 2007**,

-pentru taxa pe valoarea adaugata și vărsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap aferente lunilor aprilie 2002, începe la **26 mai 2002 și se sfârșește la data de 26 mai 2007**,

în condițiile în care nu intervin cauze de întrerupere și suspendare a termenului de prescripție.

Prin urmare, cu privire la întreruperea si suspendarea termenului de prescriptie, sunt incidente prevederile Ordonantei Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, care la art.22 precizează:

“Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control”,

iar la art.23 din același act normativ stipulează :

“Termenele de prescripție prevăzute la art.21 se suspendă :

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage, cu rea-credință, de la efectuarea controlului fiscal;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a dispozițiilor organelor fiscale sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, remediază deficiențele sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului fiscal”

și prevederile art.90 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data începerii inspecției fiscale, care stipulează:

„Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele prevăzute la art. 89 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.

(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.”

Se reține faptul că art.90 în vigoare la data începerii inspecției fiscale a devenit art.92 începând cu data de 31.07.2007.

În vederea soluționării contestației, prin adresele nr..X./2014 și nr..X./2014, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat organelor fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X., să precizeze dacă pe perioada supusă inspecției fiscale există cauze de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție.

Prin adresele nr..X./2014 și nr..X./2014, înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr..X./2014 și nr..X./2014, Administrația Finanțelor Publice .X. a comunicat că **pe perioada supusă inspecției fiscale generale nu au fost constatate cauze de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție, în conformitate cu prevederile art.22 și art.23 din Ordonanța Guvernului nr.70/1997**

privind controlul fiscal și art.92 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, având în vedere prevederile legale incidente în cauză, documentele existente la dosarul cauzei, faptul că perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2002-31.12.2006 iar inspecția fiscală a început la data de 18.06.2007, precum și faptul că pe perioada supusă inspecției fiscale nu au existat cauze de întrerupere/sau suspendare a termenului de prescripție, se reține că dreptul organului de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale pe perioada ianuarie 2002 –aprilie 2002 era prescris.

Prin adresa nr..X./2014, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr..X./2014, Administrația Finanțelor Publice .X. a comunicat Direcției Generale de Soluționare faptul că obligațiile fiscale stabilite suplimentar pentru perioada ianuarie-aprilie 2002 și accesoriile aferente acestor obligații fiscale sunt în cuantum total de .X. lei, reprezentând: taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Prin urmare, întrucât pe perioada ianuarie –aprilie 2002, dreptul organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale s-a prescris, în conformitate cu art.216 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va admite contestația formulată de SN .X. SA și se va anula parțial Decizia de impunere nr..X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând : taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată, penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

3) Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată,
- penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată,
- vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,
- penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală puteau stabili diferențe de obligații bugetare pentru perioada anterioară intrării societății în procedură de insolvență, pentru perioada în care societatea s-a aflat în procedură de insolvență și ulterior acesteia.

În fapt, prin avizul de inspecție fiscală nr..X./2007, SN .X. SA a fost înștiințată cu privire la începerea inspecției fiscale având ca obiect verificarea taxei pe valoarea adăugată și a contribuției suplimentare la fondul de solidaritate pentru persoane cu handicap de la persoanele juridice privind perioada 01.01.2002-31.12.2006 iar acțiunea de inspecție fiscală a fost înregistrată în registrul unic de control al societății în data de 18.06.2007.

În perioada 16.03.2009 – 14.03.2013, SN .X. SA s-a aflat în procedura de reorganizare judiciară, conform Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

Prin Decizia civilă nr..X./2013 emisă de Secția a VI-a Civilă a Curții de Apel .X. a fost încheiată procedura insolvenței, conform art.132 alin.(1) teza 1 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței.

Urmare verificării, la data de 24.05.2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X. au emis Decizia de impunere nr..X./2013 în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X., prin care s-a stabilit în sarcina SN .X. SA, pentru perioada anterioară intrării în insolvență, pentru perioada insolvenței și ulterior acesteia, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, accesorii în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele

cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei și accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei.

SN .X. SA nu contestă modul în care au fost stabilite obligațiile bugetare cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate și accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, considerând faptul că organele de inspecție fiscală nu puteau stabili obligații bugetare având în vedere că în perioada 16.03.2009 – 14.03.2013 s-a aflat în procedură de insolvență.

În drept, art.91 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede:

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.”

iar la art.95 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Inspecția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere și plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege.”

Având în vedere cele de mai sus se reține că actul normativ incident cauzei nu introduce o restricție sau excepție cu privire la anumite situații în care agenții economici să nu poată fi supuși inspecției fiscale, **astfel că inspecția fiscală se poate efectua atât asupra agenților economici care se află sub incidența Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței cât și asupra societăților administrate potrivit procedurii generale prevăzute de Codul de procedură fiscală, în cadrul termenului de prescripție.**

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că inspecția fiscală prin care s-au stabilit obligații fiscale pentru perioada mai 2002- decembrie 2006 s-a desfășurat în perioada 18.06.2007-23.05.2013 și în consecință societatea a fost verificată în cadrul termenului de prescripție prevăzut pentru efectuarea inspecției fiscale, fapt pentru care creanțele fiscale pot forma obiectul inspecției fiscale chiar dacă societatea se afla în procedura insolvenței.

Referitor la argumentul societății potrivit căruia *“perioada insolvenței nu suspendă acțiunile de inspecție fiscală, așa cum rezultă și*

din art.40 coroborat din Legea nr.85/2006, care enumeră exhaustiv acțiunile ce se suspendă de drept și asupra cărora nu curge termenul de prescripție”, se rețin următoarele:

Art.36 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, care stipulează că:

„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale”,

iar art.40 din același act normativ prevede:

„Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 36”.

Prin urmare, dacă legiuitorul ar fi dorit ca deschiderea procedurii insolvenței să determine și suspendarea acțiunilor de inspecție fiscală ar fi nominalizat *expressis verbis* respectiva acțiune. Acest raționament este fundamentat pe faptul că în cuprinsul prevederii legale sunt enumerate limitativ acțiunile și măsurile care sunt suspendate de la deschiderea procedurii insolvenței.

Ca urmare, inspecția fiscală se poate efectua și asupra agenților economici care se află sub incidența legii insolvenței, fapt pentru care argumentele SN .X. SA, mai sus menționate, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Referitor la argumentul societății potrivit căruia „organele de inspecție fiscală au avut la dispoziție o perioadă suficientă de a finaliza raportul de inspecție fiscală, chiar dacă SN .X. SA a înaintat adrese de suspendare a controlului, suspendare care, conform prevederilor legale, se acordă o singură dată pe motive justificate”, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere faptul că potrivit prevederilor art.104 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

[...]

(3) Perioadele în care derularea inspecției fiscale este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta.”

iar termenul de efectuare a inspecției fiscale este un termen de recomandare menit să determine celeritatea desfășurării inspecției fiscale și nu unul de decădere, nefiind prevăzută nicio sancțiune pentru încălcarea acestuia, astfel că în cazul depășirii acestui termen organul de inspecție fiscală nu poate fi decăzut din dreptul de a întocmi raport de inspecție fiscală și de a emite decizie de impunere.

În ceea ce privește argumentul societății potrivit căruia nu mai putea fi invocat ordinul de serviciu nr..X./2007, care nu acoperea perioada 2007-2009 și avizul de inspecție fiscală nr..X./2007, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât organele de inspecție fiscală au respectat prevederile art.99 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare referitoare la “ *Avizul de inspecție fiscală*”, care stipulează că *„înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală”* precum și prevederile OMFP nr.1304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, ANEXA 2.b, Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului “*Ordin de serviciu*”, care prevede că ordinul de serviciu *„reprezintă documentul prin care organele de inspecție fiscală sunt împuternicite să efectueze inspecția fiscală/controlul la contribuabilul nominalizat.”*

Prin urmare, având în vedere cele mai sus precizate, prevederile legale incidente în cauză, documentele existente la dosarul cauzei, precum și faptul că SN .X. SA nu aduce alte argumente de fapt și de drept care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit obligațiile fiscale reprezentând taxă pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei și vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în cuantum de .X. lei, pentru perioada mai 2002- decembrie 2006 .

În ceea ce privește accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată și vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, se rețin în speță următoarele prevederi legale:

-art. 13 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aplicabil în perioada mai 2002 – 31.12.2002, care prevede:

„ Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.”

-art. 12, art.13 alin.(1) și alin.(2), art.14 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, în forma aplicabilă în perioada 01.01.2003-31.12.2003, care stipulează:

„ART. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

- art.108 alin.(1), art.109 alin.(1), art.114 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în forma aplicabilă la data de 01.01.2004:

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 109

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 114

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Se reține faptul că art.108 în vigoare la data de 01.01.2004 a devenit art.114 începând cu data de 24.06.2004, respectiv art.115 începând cu data de 26.09.2005, art.109 în vigoare la data de 01.01.2004 a devenit art.115 începând cu data de 24.06.2004, respectiv art.116 începând cu data de 26.09.2005 și art.114 în vigoare la data de 01.01.2004 a devenit art.120 începând cu data de 24.06.2004, respectiv art.121 începând cu data de 26.09.2005.

-în perioada 26.09.2005 -01.01.2006, art.121 stipulează:

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

-începând cu data de 01.01.2006, art.115 alin.(1) stipulează:

ART. 115

“ Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

- începând cu data de 31.07.2007, art. 119 alin.(1) și art.120 alin.(1) stipulează:

“ART.119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

iar începând cu data de 01.07.2010, art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art. 120¹, stipulează:

„ART. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi/ majorări de întârziere și penalități de întârziere.

De asemenea, se rețin în speță prevederile art.122¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, în forma aplicabilă la data de 16.03.2009, data deschiderii procedurii insolvenței SN .X. SA, stipula:

*„Majorări de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței
Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței nu se datorează și nu se calculează majorări de întârziere după data deschiderii procedurii insolvenței.*

iar începând cu data de 17.09.2011, prevedea:

„ Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței

În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură.”

Totodată, potrivit art.41 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței:

„ (1) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.[...]

(3) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment.”

De asemenea, potrivit art.1 din Decizia nr.1/2008 a Comisiei de proceduri fiscale emisă prin Ordinul nr.1537/11.11.2008, care stipulează :

„1. În sensul art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 41 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare:

- începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în cazul contribuabililor pentru care s-a deschis procedura reorganizării judiciare și a insolvenței, după caz, nu se mai datorează și nu se mai calculează obligații fiscale accesorii pentru creanțele înscrise la masa credală și pentru cele rezultate din activitatea curentă, indiferent de data deschiderii acestei proceduri. „

Astfel, potrivit acestor prevederi, aplicabile la data deschiderii procedurii insolvenței pentru SN .X. SA, respectiv 16.03.2009 se reține că, nu se mai datorează și nu se mai calculează obligații fiscale accesorii pentru creanțele înscrise la masa credală și pentru cele rezultate din activitatea curentă, indiferent de data deschiderii acestei proceduri.

În vederea soluționării cauzei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat punctul de vedere Direcției Generale .X. și Direcției Generale .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

asupra legalității stabilirii de către organele de inspecție fiscală a diferențelor de obligații fiscale aferente perioadei 2002-2006, respectiv a calculării de accesorii aferente în condițiile în care, în perioada 2009-2013, societatea s-a aflat în procedură de reorganizare judiciară.

Prin adresa nr..X./2013, Direcția Generală .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a precizat că „[...] pentru creanțele născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței, îi pot fi calculate obligații fiscale accesorii începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, întrucât acțiunile de inspecție fiscală au fost finalizate după data ieșirii din insolvență a societății”, iar prin adresa nr..X./2013, Direcția Generală .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a precizat că: „[...] pentru creanțele neînscrise la masa credală, organul fiscal, la întocmirea actului de inspecție fiscală, poate calcula obligații fiscale accesorii, în măsura în care contribuabilul nu se mai află sub protecția conferită de legea insolvenței, ieșind dintr-o astfel de procedură și reintrând în circuitul comercial prin continuarea activității.”

Prin adresa nr..X./2014, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a solicitat organelor fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X. să precizeze dacă sumele stabilite prin Decizia de impunere nr..X./2013 au fost înscrise la masa credală și/sau au rezultat din activitatea curentă a societății, în perioada în care s-a aflat în insolvență.

Prin adresa nr..X./2014, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr..X./2014, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice .X. precizează:

„- *Administrația Finanțelor Publice .X. s-a înscris la masa credală prin Declarația de creanță nr..X./2009 pentru suma de .X. lei, conform fișei sintetice totale evaluată la data de 16.03.2009;*

-obligațiile suplimentare principale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./2013 nu au rezultat din activitatea curentă a contribuabilului în perioada în care s-a aflat în insolvență; [...]

-AFP .X. nu s-a înscris la masa credală cu obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./2013, întrucât, la data finalizării inspecției fiscale generale, prin Decizia civilă nr..X./2013, emisă de Secția a VI-a Civilă a Curții de Apel .X. a fost încheiată procedura insolvenței, conform art.132 alin.(1) teza 1 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței la SN .X. SA.”

Prin urmare, având în vedere cele mai sus precizate, prevederile legale incidente în cauză, documentele existente la dosarul cauzei, faptul că sumele stabilite prin Decizia de impunere nr..X./2013 nu

au fost înscrise la masa credală și nu au rezultat nici din activitatea curentă a contribuabilului, faptul că potrivit celor reținute în cuprinsul deciziei organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei, faptul că stabilirea în sarcina contestatarului de dobânzi/majorări și penalități de întârziere aferente debitelor stabilite de plată reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al acestor accesorii, în ceea ce privește perioada și cota aplicată, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit în sarcina societății obligații fiscale accesorii în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, pentru perioada anterioară intrării societății în insolvență, pentru perioada insolvenței și ulterior acesteia.

În consecință, în conformitate cu art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SN .X. SA pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele aratate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în temeiul art.216 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru soluționarea contestației formulată de **SN .X. SA** împotriva

Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. în calitate de organ emitent, în vederea înaintării spre competență soluționare structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X..

2. Admiterea contestației formulată de **SN .X. SA** și anularea parțială a Deciziei de impunere nr..X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând :

- taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,
- penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,
- vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,
- penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SN .X. SA** împotriva Deciziei de impunere nr. .X./2013 emisă de Administrația Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,
- penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,
- vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de **.X. lei**,
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate,
- penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Punctele 1 și 3 din prezenta decizie pot fi atacate la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,